

LA MUȘETEȘTI

La Mușetești — comună prin care se întretaie drumurile ce duc spre Curtea de Argeș, Pitești și Câmpulung Muscelului — două școli de opt ani își dispută de mult timp înșietatea în activitatea școlară și social-culturală. Directorul unuia din acestea, tov. N. Teodorescu, este cunoscut pe toată valea Argeșului ca animator al muncii culturale. D. Păuna, directorul celeilalte școli, de curind și „încățător emerit”, este apreciat pentru rezultatele obținute mai ales în munca de îndrumător al activității școlare. S-ar părea că fiecare și-a ales o anume latură în care să-și concentreze preocupările: tov. N. Teodorescu — activitatea culturală, iar tov. Păuna — cea care se referă la organizarea procesului instructiv-educativ.

Nu mică ne-a fost însă surpriza cind am constatat că reputația păcătuiește prin unilateralitate. Școala exclusiv de tov. Teodorescu a obținut în activitatea instructiv-educativă rezultate cu nimic mai prejos decit cele care i-au creat renumele în munca social-culturală și, invers, colectivul condus de tov. Păuna înregistrează rezultate tot atât de rodnice și pe planul răspîndirii culturii în masele tărînimii colectivistice.

Este vorba, așadar, de două școli fruntașe în toate privințele. Dar, pentru că reputația este reputație, ne vom opri la fiecare dintre aceste școli asupra activității care și-a dobîndit în primul rînd publicitatea. Ne gîndim la acea publicitate care pune în lumină experiența, pricepe-tea și entuziasmul cu care-și duc munca cele două colective de învățători și profesori din Mușetești.

Cum se dobîndesc rezultatele bune

Școala condusă de tov. Păuna se poate mîndri pe drept cu rezultatele obținute în procesul instructiv-educativ. Categoriile sînt pline de note bune și foarte bune, iar absolvenții școlii se clasifică de mai mulți ani printre primii la concursurile de admitere în învățămîntul mediu și profesional.

Aceste rezultate n-au fost obținute, firește, de la sine, ci sînt urma-rea muncii stăruitoare a întregului colectiv didactic, în frunte cu tov. Păuna. Preocuparea de căpetenie a conducerii școlii a fost aceea de a ajuta permanent la ridicarea nivelului pregătirii profesionale a fiecărui învățător și profesor. Directorul a folosit în acest scop, în lîngă măsură, asistențele la lecții. Constatările făcute cu acest prilej au fost discutate apoi, de fiecare dată, cu cei ce au ținut lecțiile respective și fiecare din concorbirile de acest fel a însemnat un ajutor concret pentru îmbunătățirea muncii. Adesea învățătorii și profesorii de la școala condusă de tov.

Păuna au primit de la directorul lor indicații judicioase cu privire, de pildă, la ordinea predării cunoștințelor pentru a fi cit mai logic, mai fire-lesc legate între ele, la accesibilitatea expunerii, la legarea cunoștințelor de viață, la metodele și procedeele cerute de o lecție sau alta.

Aceste indicații au avut o eficiență imediată. Date în mod sistematic, mai ales la clasele și obiectele la care se înregistrau rămîineri în urmă la învățătură, ele au ajutat operativ la înlăturarea lipsurilor și au contribuit la ridicarea nivelului general al activității din școală.

Munca de îndrumare a directorului nu s-a rezumat însă la asistențe, la indicații metodice. El s-a preocupat îndeaproape și de răspîndirea experienței înaintate, pentru a face din ea un bun al întregului colectiv. La ședințele consiliului pedagogic au fost popularizate adesea metodele și procedeele bune folosite în predarea fizicii, matematicii, științelor naturale, în ilustrarea lecțiilor cu material didactic etc.

„Înainte de a pleca din școala condusă de tov. Păuna am vizitat toate clasele ei, laboratorul, mica sală de festivități. Totul era atît de curat, atît de strălucitor, încît am fost siguri că ne aflăm într-o școală dată de curind în folosință. Am rămas de aceea foarte mirați cind am auzit că ea funcționează în localul actual de mai bine de 13 ani. Băncile, fără nici o zgîrietură, fără nici o pată de cerneală, par și ele noi, deși au aceeași vîrstă cu școala.

Se vede deci că cei ce lucrează aici sînt buni gospodari. Dar se vede și altceva: că sînt și buni educatori, că știu să-i crească pe copii în spiritul respectului față de bunul obștesc, să facă din ei oameni sir-guitori și harnici.

O monografie în cifre

Tov. N. Teodorescu vorbește puțin. În schimb ne invită să cercetăm arhiva căminului cultural, în care este consemnată o muncă de mai bine de 15 ani. Din numărul impresionant de documente ne-am oprit doar asupra colecției de afișe care anunțau manifestările culturale organizate prin contribuția învățătorilor și profesorilor la căminul cultural. Chiar și așa ne-ar fi trebuit cîteva zile de documentare, pentru că fiecare din cele cîteva sute de afișe însuma activități multiple. Nu ne-au surprins bogata activitate artistică (corul de 100 de membri, echipele de teatru cu zeci de piese în repertoriu și sute de reprezentații, formațiile de dansuri etc.), nici manifestările legate de activitatea cu cartea (cum biblioteca comunală înregistrează 1300 de cititori permanenți, din cei care citesc anual zeci de cărți). Nu ne-au surprins pentru că tocmai în această direcție eram avizați asupra realizărilor din Mușe-

tești. În schimb, ne-a atras atenția activitatea dusă de cercul de cultură generală, „universitatea populară” cum o denumesc cei care o frecventează.

Cercul acesta de cultură generală a atras la cursuri pe aproape toți locuitorii comunei, de la vîrsta apropiată majoratului pînă la vîrste înaintate, trecînd chiar de cea de 60 de ani. În cei 15 ani de funcționare el a parcurs domenii din cele mai variate: ideologie, biologie, geografie, economie agrară, medicină, literatură, artă, istorie etc. Fiecare cursant și-a ales la început, firește, ceea ce l-a interesat mai mult. Apoi a dorit să cunoască și celelalte domenii, așa că după cîteva ani a însumat un cîmp larg de cunoștințe.

Pentru a avea imaginea interesului stîrnit de prelegerile și experiențele ținute la acest cerc este semnificativ, credem, faptul că în cataloagele cursurilor absențele apar numai foarte rar și atunci pe deplin motivate.

Iată și titlurile cîtorva prelegeri. La agricultură generală: „Condițiile de vegetație a plantelor”, „Cultura de vară a cartofului”, „Bolile contagioase la animale”; la istorie: „Începuturile vieții omenești pe teritoriul patriei noastre”, „Primele organizații statale”, „Războaiele țărănești”, „Revoluția din 1848”, „Războiul de independență” etc.; la literatură: „Viața și opera lui M. Eminescu, B. Delavrancea, I. L. Caragiale”, „Teatrul românesc” etc.

Cunoștințele primite la cercul de cultură generală au cerut mereu alte cunoștințe, pe care mulți dintre cursanții și le-au completat din cărți de specialitate. De aceea nu e de mirare că în bibliotecile personale ale țărănilor din Mușetești poți găsi nu numai lucrări de nivel mediu într-un domeniu sau altul, dar și lucrări de un profil mai cuprinzător.

Iată acum o întimplare, nu lipsită de semnificație, legată de activitatea culturală a corpului didactic din Mușetești. Nu de mult a apărut în sat o mașină luxoasă. Din ea a coborît doamna Jakobsohn, profesoară la o universitate din S.U.A., dornică să cunoască un sat românesc. Aici, la Mușetești, l-a întilnit pe moș Voicu, un țărăn voinic în ciuda celor 70 de ani ai săi. Discuția cu moș Voicu a fost o adevărată surpriză pentru doamna Jakobsohn. Moș Voicu cunoștea toate statele S.U.A., cu amănunte care au uimit-o pe profesoara universitară din America.

Am prezentat, pentru fiecare din cele două școli din Mușetești, cite un singur aspect al muncii pe care o desfășoară. Dar întreaga lor muncă este rodnică și valoroasă, contribuind din plin la educarea comunistă a copiilor, la ridicarea culturii a satului.

C. RĂDOI

Cu elevii la muzeul regional din Timișoara.

Alegerile sindicale în școli

Sprijin activ procesului de învățămînt

Adunarea de dare de seamă și alegeri ce au avut loc recent la grupa sindicală de la Școala medie nr. 32 din Capitală a constituit un prilej de întărire a muncii sindicale, de mobilizare și mai activă a cadrelor didactice la buna desfășurare a procesului instructiv-educativ.

Atît darea de seamă cit și discuțiile ce au avut loc pe marginea ei au scos în evidență activitatea rodnică desfășurată în cadrul grupei sindicale, sprijinul pe care l-a dat aceasta conducerii școlii în organizarea unor acțiuni eficiente pentru creșterea măiestriei pedagogice a profesorilor — lecții deschise, schimburi de experiență, interesistențe la ore etc. Toate acestea au contribuit la generalizarea metodelor folosite de cadrele didactice care au obținut cele mai bune rezultate în ridicarea nivelului muncii din școală. S-a arătat totodată că discuțiile organizate cu sprijinul grupei sindicale pe tema îmbinării în cadrul lecțiilor a laturii instructive cu cea educativă au ajutat pe profesori să împletească în mod armonios în lecțiile lor aceste elemente importante ale procesului de învățămînt. La fel, discuțiile în legătură cu realizarea unității de cerințe a cadrelor didactice în întreaga muncă din școală au contribuit la mai buna pregătire a lecțiilor, la notarea ritmică și sistematică a elevilor, la respectarea riguroasă a pauzelor, la utilizarea cu maximum de eficiență a timpului rezervat lecțiilor etc.

Subliniind rezultatele bune dobîndite pe linie didactică de numeroși membri de sindicat, darea de seamă n-a trecut însă cu vederea unele deficiențe ce s-au manifestat în munca onora din ei. Bunăoară, profesorul Ionescu Făget a fost criticat pentru faptul că, neîntînd întotdeauna seama de sarcinile trasate de conducerea școlii și de îndrumarea primită din partea grupei sindicale, nu s-a preocupat în mod sistematic de notarea ritmică a elevilor din clasa a VIII-a, ceea ce a provocat dificultăți în încheierea situației școlare anuale. Au fost criticați totodată acei membri de sindicat care continuă încă uneori să întîrzie la ore.

Darea de seamă și discuțiile au subliniat preocupările grupei sindicale pe linie cultural-educativă arătînd că recenziile, simpoziioanele, vizionarea în colectiv a unor spectacole și muzee, excursiile și alte asemenea activități organizate prin grija grupei au contribuit la jîrgirea cunoștințelor de specialitate și de cultură generală a cadrelor didactice.

În cuvîntul lor, numeroși participanți la discuții au vorbit despre sprijinul pe care l-au primit din partea grupei sindicale. Profesoara de limba romînă Rodica

Vidrașcu a arătat că succesele obținute în ridicarea nivelului claselor rămase în urmă, în asigurarea unei discipline conștiente în rîndul elevilor, în creșterea procentului de promovări se datoresc în bună măsură ajutorului primit din partea grupei sindicale pentru ridicarea nivelului calitativ al procesului de învățămînt. Vorbitorii au subliniat în mod deosebit faptul că la examenul de admitere în clasa a VIII-a elevii școlii s-au prezentat bine pregătiți, reușind în proporție de sută la sută. Profesoara de limba rusă Sofia Georgescu s-a referit la acțiunile întreprinse în grupa sindicală în vederea sprijinirii cadrelor tinere, arătînd că ea a învățat mult de la profesorii cu experiență în ceea ce privește aplicarea celor mai bune metode de predare.

O atenție deosebită s-a acordat în cadrul discuțiilor felului cum și-au îndeplinit membrii de sindicat sarcinile obștești. Apreciind activitatea social-obștească a cadrelor didactice, tov. Ana Bughici, directoarea școlii, a subliniat ajutorul pe care l-a primit conducerea școlii din partea grupei sindicale în mobilizarea profesorilor la diferite activități ca și munca rodnică depusă de aceștia în cadrul comitetului rațional de cultură și artă.

Au fost discutate de asemenea o serie de probleme legate de munca de asigurări sociale. Învățătoarea Maria Mihăileanu a apreciat grija grupei sindicale pentru tovarășii care au fost bolnavi, pentru trimiterea membrilor de sindicat în stațiuni de odihnă și la tratament.

Numeroși profesori au făcut în cadrul discuțiilor propuneri prețioase menite să ducă la obținerea unor rezultate tot mai bune în procesul instructiv-educativ. Propunerile lor au avut în vedere, în primul rînd, îmbunătățirea activității grupei sindicale în direcția sprijinirii cadrelor tinere, a mobilizării profesorilor la susținerea examenului de definitivare și a examenului de gradul II. S-a cerut ca în viitor biroul grupei sindicale să sprijine mai activ conducerea școlii în intensificarea propagandei pedagogice și a interesistențelor, în vederea ridicării pe o treaptă mai înaltă a muncii de pregătire a lecțiilor.

Adunarea a promovat în biroul grupei sindicale cadre didactice bine pregătite profesional, cu experiență în munca sindicală, tovarăși care se bucură de autoritate morală, stimă și încredere. Noii aleși s-au angajat să muncească cu perseverență, să mobilizeze activ pe membrii de sindicat la îndeplinirea exemplară a sarcinilor profesionale și obștești.

P. A. ULIAN

Necesitatea studiului

(Urmare din pag. 1)

gurarea purității ideologice a lecțiilor, a tuturor activităților din școală și din afara ei.

Se vor întreba desigur unii: de unde luăm timpul necesar studiului continuu, susținut? Avem de îndeplinit activități școlare, social-culturale și obștești, care ne răpesc destul de mult timp — vor spune aceștia. Se știe însă că timpul destinat acestor activități a fost precis limitat și încă de așa natură încît rămîne destul de mult răgaz și pentru studiu. Celor înscriși la cursurile de perfecționare și pentru completarea studiilor și adîncirea specialității, li s-au creat înlesniri în plus. Acolo unde cadrele didactice nu au timp și pentru lectură și studiu, înseamnă că s-au încălcat dispozițiile în vigoare, că avem de-a face cu abateri care trebuie semnalate și înlăturate. Înseamnă că avem de-a face cu fapte care duc fie la încălcarea onora din învățători și profesori cu prea multe sarcini, fie la solicitarea lor în treburi care nu le ead în atribuție. Și nu este vorba numai de folosirea cadrelor didactice în treburi funcționărești ale sfatului popular, dar și de utilizarea lor abuzivă în treburi ale secțiilor de învățămînt, cum ar fi cuprinderea lor în fel de fel de brigăzi (cîteodată săptămîni în sir, după amiază de după amiază, unele cadre fac munca inspectorilor fără să le mai rămînă timp măcar pentru buna lor pregătire în vederea lecțiilor, a activităților din școala proprie), invitarea la ședințe organizate nu întotdeauna cu destul folos, solicitarea unui număr mare de situații scriptice „ca să fie” la secția de învățămînt etc. Abuzul în această privință îi obosește pe oameni, îi împiedică să-și rezolve în mod satisfăcător sarcinile la catedră, să se dedice studiului, perfecționării proprii pregătiri.

Așadar, cea mai mare atenție în ce privește timpul liber al cadrelor didactice. Să le creăm posibilități și să le îndrumăm în folosirea timpului de care dispun pentru a se ridica pe trepte mereu mai înalte în pregătirea lor ideologică, pedagogică și de specialitate.

Fără îndoială toate acestea, îmbinate cu dorința cadrelor didactice de a cunoaște mereu mai mult.

întreținută de o înflăcărată pasiune pentru știință vor înlesni calea spre comorile ei de neprețuit. Nimic nu poate împiedica de la studiu pe omul dornic să știe mai mult, pe pedagogul nerăbdător să afle alte și alte lucruri pe care să le pună în slujba instruirii și educării tineretului.

De aceea tu, profesor, educator, dacă vrei să-ți educi elevul cu ajutorul științei, iubește-ți știința și cunoaște-o și atunci, așa cum spunea Tolstoi, „elevii vor prinde drag de tine și de știință, iar tu îi vei putea educa”.

FRUMOSUL

în mediul de viață al elevilor

Ambianța în care învață elevii în școală îndeplinește un rol important atât în stimularea eforturilor lor la studiu cât și în educarea lor estetică. În asigurarea acestor cerințe, paralel cu îndeplinirea înaintea termen, chiar de la începutul acestui an școlar, a sarcinii trasate de cel de al III-lea Congres al P.M.R. cu privire la realizarea, în perioada planului de șase ani, a 15.000 săli de clasă, s-a ținut seama de întregul complex al aspectelor care determină calitatea construcțiilor de acest gen: funcționalitatea, economicitatea, aspectul arhitectural și estetic.

Pe baza acestor principii Ministerul Învățământului a întocmit temele de proiectare iar Institutul pentru proiectarea construcțiilor și Institutul Proiect-București, în permanentă consultare cu Ministerul Învățământului au elaborat, în 1958—1959, proiectele de școli cu 4, 8, 16 și 24 clase, după care s-au realizat școlile de cultură generală executate în perioada 1959 — 1963. Proiectele întocmite au pus accentul în special pe asigurarea funcțiilor necesare procesului de învățământ și au căutat să asigure spațiilor proiectate condiții cât mai bune în ceea ce privește suprafața, luminozitatea, volumul de aer, mobilierul etc. Sălile de clasă, laboratoarele și atelierelor prevăzute la aceste proiecte au intrunit în general aceste calități, confirmate și de practică.

Pe marginea problemelor pe care le ridică estetica construcțiilor școlare vom încerca să relevăm, în cele ce urmează, unele aspecte de care trebuie ținut seama la folosirea și decorarea construcțiilor școlare.

Problemele de estetică ale construcțiilor școlare pot fi discutate în funcție de elementele determinante de rezolvarea lor arhitecturală, de modul în care aplicarea artelor plastice monumentale subliniază rezolvările arhitecturale și contribuie la estetica generală, ca și de modul în care colectivele folosesc aceste construcții le valorifică în spiritul cerințelor estetice. Rezolvările arhitecturale date proiectelor tip de școli au prezentat, în general, soluții corespunzătoare. Folosirea unor elemente simple, judicious proporționate și armonizate între ele a dus la un aspect de ansamblu atrăgător.

Desfășurarea cu succes a acțiunii pentru realizarea într-un ritm viu a unui număr mare de construcții școlare pe baza unor soluții care asigură confortul necesar studiului face posibilă trecerea la o altă etapă în realizarea construcțiilor școlare, caracterizată printr-un nivel mai ridicat atât al prevederii funcțiilor și al realizărilor estetice de ansamblu și de detaliu. Ingeniozitatea și fantezia dovedite în repetate rânduri de specialiștii noștri în proiectări va permite ca, în realizarea viitoarelor proiecte, elementele funcționale de bază să se poată compune în mod elastic pentru diferite tipuri de școli, adaptându-se terenurilor respective și conducând la soluții arhitecturale mai variate, mai bine corelate cu funcțiunea lor. Astfel se va ajunge la o gamă largă de variante, depășindu-se situația actuală când se folosește o singură soluție de plan și fațade, fapt care determină o oarecare monotonică a diferitelor ansambluri din cadrul aceleiași localități sau chiar din localități diferite. De altfel, această preocupare se află în atenția forurilor care răspund de proiectarea și executarea viitoarelor construcții școlare, unde se studiază intens și sint în curs de definitivare noi proiecte.

Valoarea arhitecturală și estetică a unei construcții este mult îmbogățită atunci când se apelează și la arta plas-

tică monumentală. Colaborarea dintre arhitectură și arta plastică monumentală și-a găsit și în construcțiile școlare o largă aplicare. La unele școli, ca de pildă Școala medie nr. 34 din Capitală, s-au realizat lucrări de artă plastică monumentală, în deosebi pe fațade, în diferite tehnici de execuție, abordându-se subiecte legate de o tematică înrudită cu educația și învățământul. Valoarea acestor lucrări și influența lor asupra educației estetice a copiilor este confirmată mai ales atunci când rezolvările date atât pe plan tematic cât și artistic sint de un înalt nivel calitativ. În cazul construcțiilor școlare atât tematica cât și modul de tratare plastică trebuie astfel alese încât imaginea să poată fi înțeleasă de copii, trezindu-le emoția artistică. Din acest punct de vedere sint izbutite lucrările de artă plastică monumentală realizate la școlile mai sus amintite. În ornatarea altor școli însă, de exemplu la Școala medie nr. 32 din Capitală, abuzându-se prea mult de simboluri sau folosindu-se tehnici și materiale care au imprimat o notă de schematicism exprimării artistice (ca de pildă cărămida diferit colorată), lucrările de artă plastică monumentală nu izbutesc să se ridice la nivelul cerut. Apoi, pentru ca lucrările de artă monumentală să poată fi puse în valoare și să sublinieze în același timp valoarea arhitecturii, accentuând-o, este necesar ca, printr-o colaborare strinsă între arhitect și artistul plastic, să se determine încă de la început locul în care lucrarea plastică se va integra în ansamblul construcției.

O problemă de mare importanță este crearea unei ambianțe plăcute în interiorul clădirilor școlare, valorificarea cu gust a tuturor elementelor arhitectonice de către colectivele școlare. Estetica locului de muncă — în cazul elevilor, a clasei, a laboratorului, a sălii de lucrări practice — are o influență deosebită nu numai pe linia educației estetice a elevilor ci, așa cum demonstrează studiile și cercetările psihologice, și asupra activității efectuate. De aceea, un aspect deosebit de important în estetica construcțiilor școlare îl reprezintă și modul în care ele sint realmente folosite. Într-adevăr întreaga școală, ca și sala de clasă — elementul spațial cel mai important din ansamblul unei școli, dimensionat pe baza anumitor parametri și finisat similar la toate școlile — capătă aspecte

diferite în funcție de modul în care sint folosite de colectivele școlare.

La multe școli, cum este de exemplu Școala de 8 ani nr. 151 din Capitală se vedește preocuparea de a completa săliile de clasă cu unele elemente menite să aducă o notă de căldură și vioasă, notă pe care ar trebui s-o aibă orice interior în care își petrec timpul copiii. În clasele acestor școli, pe glaful ferestrelor — al căror detaliu a asigurat posibilitatea instalării ghivecelor cu flori, — s-au amenajat luminoase colțuri ale „naturii vii”.

Grija pentru înveselirea săliilor de clasă cu plante se vedește și la multe școli cu 24 clase. Aici, întrucât detaliile ferestrelor nu permit instalarea ghivecelor, s-a recurs la instalarea unor elemente speciale de susținere a acestora. Așa s-a procedat de pildă la școlile medii nr. 34 și nr. 36 din Capitală. Sint însă din păcate și școli unde interiorul săliilor de clasă este neglijat, unde învățătorii și profesorii nu au ținut seama că antrenarea elevilor în ornarea clasei cu flori constituie un important factor de educație estetică.

Grija pentru interioare plăcute și în același timp instructive se concretizează la numeroase școli și prin modul în care este organizată ornarea coridoarelor. În multe școli pe pereții coridoarelor s-au instalat printr-o alternare judicioasă găsită, tablouri și planșe care contribuie la instruirea elevilor în domenii diferite. Atrag atenția de asemenea unele elemente simple pe care s-au dispus plante. La Școala de 8 ani nr. 151 de pildă ornamentarea coridoarelor este accentuată prin instalarea unui panou legat de o anumită tematică și prezentat cu sobră eleganță, care reține atenția și interesul. Uneori asemenea panouri au fost dispuse chiar la intrarea în clădirea școlii.

Măsura și grija cu care s-au realizat astfel de ornări ale interioarelor, de o ținută estetică evidentă, nu se regăsește însă din păcate pretutindeni. Intilnești în unele locuri o abundență nejustificată de panouri cu tematici diferite, de forme, culori și tehnici diferite, dispuse fără discernământ pe pereții coridoarelor sau uneori chiar pe pereții casei scării.

Este limpede că asemenea aglomerări nejustificate de elemente decorative al căror stil este foarte deosebit nu pot contribui la aspectul estetic al școlii,

Fațada ornamentată plastic a Școlii medii nr. 34 este unul din succesele evidente ale colaborării creatoare între arhitecți și artiștii plastici

efectul obținut fiind tocmai contrariu intenției care a stat la baza încercării de a face școala mai frumoasă, mai plăcută.

La scăderea calitativă a aspectului unor interioare de școli contribuie schimbarea destinației mobilierului realizat conform prevederilor proiectelor tip. Astfel de pildă, în laboratoare, în conformitate cu indicațiile Ministerului Învățământului, s-au instalat atât pentru profesori cât și pentru elevi mese speciale și cuvețe cu puncte de apă care sint astfel dispuse și dimensionate încât elevii să aibă nu numai posibilitatea de a urmări demonstrația profesorului, ci și aceea de a efectua ei înșiși experiențe. În unele școli însă ignorându-se însemnătatea metodei frontale de efectuare a experiențelor și neglijându-se eforturile făcute pentru asigurarea condițiilor materiale necesare în acest scop, mesele pentru elevi au fost scoase din laborator și folosite pentru cancelarie sau alte încăperi. În schimb, în laborator au fost așezate alte mese, de dimensiuni mai mari, într-o dispoziție întâmplătoare. Am constatat chiar uneori că într-unul din colțurile laboratorului s-a amenajat, prin modificarea aranjamentului mobilierului, o boxă pentru camera obscură a cercului foto. Aspectele inestetice rezultate în aceste cazuri sint evidente, dar trebuie subliniat mai ales faptul că astfel de modificări se reflectă în mod negativ în însuși procesul de învățământ. Chiar dacă intenția de a asigura condiții pentru funcționarea unui cerc foto este bună, trebuie găsite căi care să nu diminueze funcțiuni mai importante, create special și care să nu ducă la aspecte inestetice.

Sint de semnalat și unele cazuri în care intrările principale, cu holurile respective — concepute pentru accesul în școală al elevilor, profesorilor și părinților — nu mai sint folosite în acest scop, accesul principal făcându-se prin ieșirile prevăzute pentru circulația elevilor în creație. În aceste cazuri intrările principale sint ținute închise sau

au primit o altă destinație, de neadmis chiar cu caracter provizoriu, ca de exemplu birouri auxiliare unor funcții ale secretariatului sau direcției școlii respective.

În grija de a asigura curățenia printr-o întreținere cit mai ușoară, în unele localități de școli s-au executat, atât în clase cât și pe coridoare, socluri de ulei. Soluția aceasta, care prezintă certe avantaje din punct de vedere al întreținerii, nu a fost aplicată însă întotdeauna cu grijă pentru aspectul estetic al interioarelor, culorile folosite fiind de cele mai multe ori stridente sau mohorite, ceea ce nu numai că diminuează aspectul estetic, dar, creind o ambianță rece, rigidă, influențează direct asupra întregii vieți din interiorul școlii respective. Culori închise, mohorite care diminuează și luminozitatea, s-au întrobuințat și la vopsirea timplăriei.

Cele citeva observații notate de noi duc la unele concluzii care privesc atât pe constructorii de școli cât și pe beneficiarii acestora — colectivele școlare.

Intr-un viitor apropiat se vor asigura, fără îndoială, documentații tehnice superioare, din punct de vedere calitativ, proiectelor actuale. Varietății soluțiilor funcționale arhitecturale va trebui să-i corespundă colaborarea strinsă între arhitecți și artiștii plastici pe parcursul elaborării proiectelor, astfel încât să se asigure o contribuție mai valoroasă a artelor plastice monumentale la estetica construcțiilor școlare.

Cerințe nu mai puțin importante stau în fața personalului didactic, chemat să acorde toată grija modului de utilizare a construcțiilor școlare existente sau care se vor realiza în viitor, pentru a asigura o folosire rațională a încăperilor cu mobilierul respectiv și pentru a canaliza în același timp inițiativa decorării interioare pe un drum care să contribuie efectiv la educarea estetică a elevilor.

Arh. AURELIA TEODORESCU

Luminos, frumos ornamentat, holul școlii îi imbie din prima clipă pe elevi către o activitate rodnică de studii

DIN CARNETUL INSPECTORULUI

Pentru folosirea în predare a cunoștințelor de matematică tratate anterior

În anul școlar 1962-1963, Ministerul Învățământului a introdus în programa de algebră pentru clasa a IX-a temele „Noțiuni sumare de teoria mulțimilor” și „Mulțimi de puncte pe o dreaptă; interval; vecinătate”.

Aceste teme prevăd introducerea citorva denumiri din limbajul teoriei mulțimilor și a două operațiuni cu mulțimi, ceea ce nu comportă nici o dificultate. Elevii au suficiente cunoștințe anterioare ca să se poată ilustra prin exemple noțiunile de mulțime, apartenență, incluziune, reuniune și intersecție. De asemenea, pe baza noțiunilor despre mulțimi noțiunea de funcție poate fi expusă în forma cea mai generală, ca o corespondență între elementele a două mulțimi. Subliniindu-se domeniul de definiție și codomeniul funcției, se poate preciza și noțiunea de funcție inversă, care se tratează mai târziu, tot în clasa a IX-a (funcția exponențială și funcția logaritmică).

Noile cunoștințe au fost introduse în programă nu numai și nu atât pentru importanța pe care o are cunoașterea lor în sine ci mai ales pentru a-i pregăti pe elevi în vederea înțelegerii celor ce urmează a fi tratate ulterior, atât la algebră cât și la geometrie. Ele au avantajul că simplifică și clarifică formulările ulterioare.

Din păcate, se pare că rostul introducerii acestor noțiuni n-a fost îndeajuns de bine înțeles de toți profesorii. Asistențele efectuate la lecții cu ocazia inspecțiilor organizate în diferite școli au arătat că mulți profesori s-au limitat la tratarea acestor elemente numai cînd a venit timpul predării lor conform planificării. Astfel, cu ocazia unui control efectuat la școlile medii nr. 1, nr. 2 și nr. 5 din orașul Oradea și la școlile medii din Sîntana și Chișineu-Criș s-a constatat că profesorii nu folosesc la predarea geometriei în spațiu la clasa a X-a noțiunile de teoria mulțimilor, pe care elevii le cunosc din clasa a IX-a, deși utilizarea lor ar ușura foarte mult predarea prin exprimarea analitică, simplă și concentrată a enunțurilor, teoremelor și demonstrațiilor.

Possibilitățile de a folosi noțiunile de teoria mulțimilor în predarea geometriei în spațiu sînt foarte largi și au multe avantaje. Astfel, în primele ore de geometrie în spațiu, după ce se stabilesc pozițiile relative între puncte, drepte și plane, este necesar să se precizeze următoarele: 1) cu literele A, B, C... (folosind și indicii) notăm în cele ce vor urma punctele; 2) cu literele (D), (D₁), (D₂)... (D_n) notăm dreptele; 3) cu literele P, P₁, P₂... P_n notăm planele; 4) toate cele enumerate mai sus sînt mulțimi de puncte. Astfel, punctul A este o mulțime care conține un singur element. Dreapta (D) și planul P sînt de asemenea mulțimi de puncte.

O dată făcute aceste precizări se reamintesc noțiunile despre mulțimi introduse în clasa a IX-a. Anume, reamintim că, pentru a arăta că un obiect este sau nu element al mulțimii, se întrebuintează notația introdusă de Peano: \in = aparține și \notin = nu aparține. Precizăm de asemenea că se consideră mulțimea fără nici un element, mulțimea vidă, care se notează de obicei cu \emptyset , și că relația de incluziune (singura relație introdusă din compararea mulțimilor) se notează cu semnul \subset .

Atragem atenția că (D) fiind mulțimea punctelor de pe o dreaptă și P mulțimea punctelor din plan, se spune că „(D) este inclusă în P” dacă orice element al mulțimii (D) aparține și mulțimii P. Se scrie

$$(D) \subset P \text{ sau } P \supset (D).$$

Dacă mulțimea (D) nu este inclusă în mulțimea P, se scrie

$$(D) \not\subset P.$$

Este bine să-i facem pe elevi atenți asupra faptului că nu putem compara decît mărimi omogene.

Din operațiile cu mulțimi s-au introdus numai două — reuniune

și intersecția mulțimilor.

Elevii știu că reuniunea a două mulțimi este mulțimea formată din elementele care aparțin uneia, ori celeilalte, ori amindurora. Le reamintim această definiție, din care rezultă că fiecare element trebuie luat o singură dată. Le reamintim de asemenea că semnul reuniunii este U și că, dacă

$$(D) \subset P, \text{ avem } (D) \cup P = P.$$

Elevii cunosc și definiția intersecției a două mulțimi — mulțimea tuturor elementelor comune celor două mulțimi — și știu că ea se notează cu semnul \cap . Le reamintim în același timp că intersecția a două drepte concurente este un punct

$$(D) \cap (D_1) = A,$$

iar intersecția a două plane este o dreaptă

$$P_1 \cap P_2 = (D).$$

Este bine ca apoi să se sistematizeze simbolurile cunoscute și folosite, să se arate echivalența lor și scrierea simbolică a unor formulări folosite curent, în teoreme și probleme. De exemplu, vom arăta că necoparalele este echivalent cu concurent, deci se intersectează etc.

Deosebit de important este să-i deprindem pe elevi cu scrierea simbolică a formulărilor, deoarece aceasta le dă posibilitatea să desprindă din enunțul teoremelor sau problemelor toate elementele date și cerute, fapt care le ușurează mult demonstrarea sau rezolvarea acestora. Fără a avea pretenția să epuizăm toate cazurile, indicăm cele mai frecvente formulări legate de geometrie și scrierea lor simbolică:

punct exterior unei drepte	$A \notin (D)$
punct exterior unui plan	$A \notin P$
punct situat pe o dreaptă	$A \in (D)$
punct situat într-un plan	$A \in P$
dreapta continuată în plan	$(D) \subset P$
intersecția unei drepte cu un plan sau dreapta și planul au un punct comun	$(D) \cap P = A$
doi drepte au un punct comun sau două drepte sînt concurente	$(D) \cap (D_1) = A$
doi plane au un punct comun sau două plane necoparalele sau intersecția a două plane	$P \cap P_1 = (D)$
doi drepte paralele	$(D) \parallel (D_1) \text{ sau } (D) \cap (D_1) = \emptyset$
o dreaptă paralelă cu un plan	$(D) \parallel P \text{ sau } (D) \cap P = \emptyset$
doi plane paralele	$P \parallel P_1 \text{ sau } P \cap P_1 = \emptyset$
doi plane confundate	$P \cap P_1 = P \text{ sau } P \cap P_1 = P_1$

Să luăm de pildă teorema: Dacă două plane sînt paralele, orice dreaptă conținută în unul din plane este paralelă cu celălalt plan. Ipoteza și concluzia acesteia sînt următoarele:

$$\left. \begin{array}{l} P \cap P_1 = \emptyset \\ (D) \subset P_1 \end{array} \right\} \Rightarrow (D) \parallel P_2$$

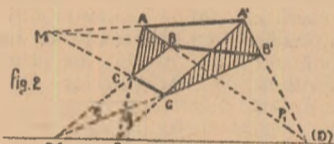
Iată și demonstrația. Presupunem: $(D) \cap P_2 = A \Rightarrow A \in P_2$

$$\left. \begin{array}{l} A \in (D) \\ (D) \subset P_1 \end{array} \right\} \Rightarrow A \in P_1$$

$$\text{deci } \left. \begin{array}{l} A \in P_2 \\ A \in P_1 \end{array} \right\} \Rightarrow A \in P_1 \cap P_2$$

ceea ce contrazice ipoteza deci $(D) \parallel P_2$ c.e.t.d.

Să luăm acum și o problemă. De exemplu, problema nr. 21 de la pagina 28 din manual: Două triunghiuri ABC, A'B'C' din spațiu sînt astfel, că perechile de laturi (BC, B'C'), (CA, C'A') (AB, A'B') se taie în trei puncte coliniare α, β, γ . Să se arate că dreptele AA', BB', CC' sînt concurente. Iată cum vom rezolva această problemă:

$$\begin{array}{l} \Delta ABC; \Delta A'B'C' \\ BC \cap B'C' = \alpha \\ CA \cap C'A' = \beta \\ AB \cap A'B' = \gamma \\ (\alpha, \beta, \gamma) \subset (D) \end{array} \quad \begin{array}{l} AA' \cap BB' \cap CC' = M \\ \text{DEMONSTRATIE} \\ 1) \alpha \in BB' \Rightarrow \alpha \in (B'B) \cap (C'C) \\ 2) \beta \in CC' \Rightarrow \beta \in (C'C) \cap (A'A) \\ 3) \gamma \in AA' \Rightarrow \gamma \in (A'A) \cap (B'B) \end{array}$$

$$\text{deci } AA' \cap BB' \cap CC' = M.$$

Din cele arătate mai sus se vede clar necesitatea folosirii permanente, în predarea geometriei, a cunoștințelor despre teoria mulțimilor.

CONSTANTIN PÎRVU

inspector general în Ministerul Învățământului

La I.D.M. se finisează un material didactic pentru lecțiile de științe naturale.

Lucrări frontale de zoologie

Studiul încregăturii „Moluște” la lecțiile de zoologie în clasa a IX-a oferă numeroase posibilități de organizare a unor lucrări practice frontale, datorită ușurinței cu care pot fi procurate în număr suficient, pentru a fi la dispoziția tuturor elevilor unei clase, diferite exemplare de gasteropode sau lamelibranhiate.

Am asistat de curînd la desfășurarea unor asemenea lucrări în clasa a IX-a de la Școala medie nr. 13 din Capitală. Era o lecție despre organizarea externă și internă a lamelibranhiatei. Nemulțumindu-se numai cu descrierea teoretică a acestora, profesorul Emil Stoica a căutat să dea cunoștințelor studiate un caracter cât mai concret, organizînd în acest scop o lucrare frontală de disecție.

Pentru a pregăti intuirea pe materialul viu, tovarășul Stoica a început prin a prezenta pe scurt clasa lamelibranhiatei, oprindu-se asupra scoicii de lac Anodonta pe care a descris-o în amănunțime. Cu ajutorul valvelor de Anodonta și a planșei expuse în clasă, profesorul a insistat asupra mecanismului de închidere și deschidere a valvelor arătînd cum sînt ele legate prin țîțînă și prin cei doi mușchi adductori. În continuare s-a referit la anatomia externă a corpului lamelibranhiatei, subliniind că aceasta e învelit de manta și arătînd pe planșă cele două sifoane — branhial și cloacal — formate de manta. Apoi a descris și a arătat piciorul cu care scoica se deplasează sau se fixează pe fundul apei.

Organizarea internă a Anodonte a fost demonstrată de tov. Stoica cu ajutorul unui mulaj reprezentînd o secțiune printr-o scoică. Pe acest mulaj elevii au putut observa pe rînd poziția și structura aparatului digestiv, a aparatului respirator, a celui circulator și a celui excretor, ca și sistemul nervos și organele de înmulțire. Referindu-se la organele interne ale lamelibranhiatei profesorul i-a solicitat pe elevi să-și amintească structura internă a gasteropodelor, pe care le-au studiat într-o lecție anterioară și care reprezintă numeroase asemănări cu lamelibranhiatele, în special în ce privește aparatele digestiv și excretor și sistemul nervos.

Explicînd pe larg anatomia externă și internă a lamelibranhiatei tov. Stoica a pregătit cu pricepere observațiile directe pe care elevii urmau să le efectueze pe materialul viu distribuit în clasă. Apoi, cu ajutorul unui bis-

turiu ascuțit și al unor acc spatulate, a procedat el însuși întii, în fața elevilor, la disecția unei scoicii de lac, explicînd în același timp tehnica de lucru. Astfel, profesorul a indicat elevilor locul unde trebuie secționati mușchii adductori care țin cele două valve închise, iar după desfacerea acestora le-a arătat locul de inserție a mușchilor și inserția mantalei care formează cele două sifoane.

Organizați pe grupe, elevii au efectuat și ei aceeași operație de secționare a mușchilor adductori, deschizînd apoi cu ușurință valvele scoicii și observînd amănunțele de ordin anatomic amintite în lecție. Astfel ei au putut observa singuri locul branhiilor, mantaua și cele două sifoane pe care le formează aceasta, locul de inserție a mușchilor, țîțîna și piciorul scoicii, fixîndu-și în felul acesta cunoștințele despre anatomia externă a lamelibranhiatei.

Printr-o secțiune longitudinală prin corpul Anodonte elevii au avut apoi posibilitatea să observe structura aparatului digestiv, începînd cu orificiul bucal și cei patru palpi labiali care împing hrana în cavitatea bucală, continuînd cu stomacul, hepato-pancreasul, intestinul și sfîrșind cu rectul, care se deschide în cavitatea paleală. Aparatul circulator — inima, arterele și lacunele — a fost și el identificat de elevi pe materialul de disecție. Ei au observat cu ușurință branhiile lamelare dispuse de o parte și de alta a piciorului. Cu prilejul disecției s-au putut observa de asemenea ganglionii nervoși și legăturile dintre ei. Aparatul excretor, care este mai dificil de observat, a fost arătat de profesor.

Organizînd cu pricepere această lecție, în care disecția pe scoică a reprezentat momentul principal, tovarășul Stoica a reușit să-i antreneze pe elevi la o participare activă în însușirea cunoștințelor. El a îndrumat îndeaproape munca fiecărei grupe de elevi, urmărind atît modul în care efectuează disecția cît și felul cum observă materialul. În același timp, profesorul a dat toate explicațiile necesare, astfel încît elevilor să le fie clar tot ceea ce observă.

Interesul cu care elevii au efectuat această lucrare, ca și observațiile însemnate de ei în cactetele de notițe au dovedit că lecția și-a atins pe deplin scopul.

C. DEMETRESCU

La ora de desen

PREOCUPĂRI METODICE

Cabinetul pedagogic raional este chemat să realizeze nu numai o simplă însumare a tuturor formelor de activitate metodică din raion (comisii metodice, cercuri metodice etc.), ci și să meargă mai departe, desprinzând din materialul oferit, ca și din propria lui cercetare științifică asupra procesului instructiv-educativ, concluzii care să poată deveni norme orientative, menite să îmbogățească conținutul întregii munci metodice în școlile raionului.

Pornind de la aceste considerente, colectivul de conducere a cabinetului pedagogic al raionului Lenin din București și-a fixat, ca obiectiv de bază al activității sale pentru anul în curs, sprijinirea cadrelor didactice în vederea îmbunătățirii exprimării elevilor. Ne-am oprit asupra acestui obiectiv în urma cercetării a peste o mie de lucrări prezentate la examenul de admitere în clasa a VIII-a în sesiunile din iunie și septembrie 1963, cercetare care a scos la iveală, pe lângă unele progrese înregistrate în această direcție, faptul că mai sînt destul de mulți elevi care fac greșeli de ortografie. Acestea constau în general în lipsa cratimei la gerunziul verbelor reflexive, la formele atone ale pronumelui personal legate de verb, la infinitivul dia-tezei reflexive cu pronumele reflexiv în dativ, în confundarea formelor duble, în scrierea defectuoasă a substantivelor și adjectivelor terminate în doi sau trei de i. Lipsurile de acest fel pot fi explicate în parte prin deficiențele pe care le mai au unele manuale care, minimalizînd regulile ortografice, nu le evidențiază, ci le trec ca simple observații, uneori cu litere mult micșorate față de restul textului, ceea ce orientează greșit munca profesorilor lipsiți de experiență și împiedică crearea unei atitudini conștiente a elevilor față de normele ortografice. Cauza principală a acestor lipsuri o constituie însă unele neajunsuri care mai există în predare, în munca profesorilor. Este vorba mai ales de faptul că unii din aceștia nu urmăresc în primul rînd, în lecțiile de gramatică, dezvoltarea gîndirii logice, însușirea conștientă a cunoștințelor gramaticale, pentru ca ele să devină diriguitoare în vorbirea și scrierea elevilor.

Stabilindu-și drept obiectiv principal al activității sale sprijinirea profesorilor în scopul îmbunătățirii exprimării orale și scrise a elevilor, cabinetul pedagogic a organizat la sfîrșitul lunii octombrie, în cadrul cercului pedagogic de limba română, o discuție asupra programelor și manualelor de limba română pentru clasele I—VIII. În discuții s-a subliniat

că programele pentru acest obiect, redactate în conformitate cu principiul de bază al școlii de 8 ani — principiul orientării practice în predare — acordă un număr sporit de ore exercițiilor aplicative, dar nu fixează decît rare ori conținutul lor și le trec de cele mai multe ori la sfîrșitul unei teme gramaticale. Aceasta face ca și unii profesori, atunci cînd planifică predarea unei teme, să prevadă efectuarea exercițiilor aplicative numai la sfîrșitul ei. Mult mai bine este însă ca exercițiile aplicative să fie efectuate, în raport cu necesitățile și dificultățile ortografice, în diferitele etape ale parcurgerii fiecărei teme. De exemplu, programa clasei a VI-a fixează exercițiile aplicative și aplicațiile ortografice în legătură cu verbul abia după terminarea capitolului privitor la această categorie gramatică. Or, ortografia verbului prezintă foarte multe dificultăți: la modurile personale — scrierea cu doi i la conjunctiv, imperativ și perfect simplu indicativ (să fii, fii, venii); la modurile nepersonale — scrierea infinitivului dia-tezei reflexive cu pronumele reflexiv în dativ (a-și închipui), cu eventuala confuzie cu optativul prezent al dia-tezei active (aș închipui), scrierea gerunziului dia-tezei reflexive (gîndindu-se) etc. Așa cum s-a arătat în cadrul discuțiilor, profesorii vor putea asigura însușirea corectă a cunoștințelor privind ortografia verbului numai dacă vor organiza exercițiile aplicative în momentul predării formelor verbale și nu la sfîrșitul parcurgerii întregii teme, cum sugerează programa.

S-a indicat totodată necesitatea ca exercițiile aplicative să fie alese cu grijă, gîndite dinainte, astfel încît să alcătuiască un sistem în cadrul fiecărei teme, în cadrul fiecărei clase și în succesiunea de la o clasă la alta.

Pentru ca discuțiile ulterioare în legătură cu această problemă să aibă o bază concretă, cabinetul a solicitat comisiilor metodice de la școlile de opt ani din raion organizarea unor lucrări de sondaj la clasele II—VII, rezultatele sondajului urmînd să fie prelucrate într-o ședință comună a profesorilor de limba română cu învățătorii. Totodată, colectivul profesorilor de limba română de la Școala pedagogică, împreună cu învățătorii de la clasele la care se efectuează practica pedagogică, a trecut, sub conducerea prof. Aspasia Faur, la elaborarea unui sistem progresiv de exerciții în vederea formării deprinderilor ortografice în etapa premergătoare studierii sistematice a morfologiei. În același scop, al sprijinirii învățătorilor, la ședința din luna noiembrie a cercului acestora metodiștii de limba română vor face expuneri privind

predarea noțiunilor gramaticale și a scrierii corecte.

În activitatea pe care o desfășoară pentru îmbunătățirea exprimării elevilor cabinetul metodic se preocupă nu numai de preîntîmpinarea formării deprinderilor negative, ci și de înlăturarea acestora, acolo unde există. Este studiată de pildă experiența profesorilor de limba română de la Școala medie nr. 23 „D. Bolintineanu”, care, după cum arată primele rezultate, folosesc procedee eficiente în această direcție. Astfel, pornind de la ideea că pentru a-și înlătura greșelile, elevii trebuie să devină conștienți că le comit, profesorii de la Școala „D. Bolintineanu” le cer ca, după ce și-au clarificat o regulă, un fenomen etc., să-și urmărească ortografia în timpul oricărei redactări. În acest fel munca elevilor are un dublu rezultat: îi ajută să-și lichezeze, pe baza unei analize conștiente, deprinderile greșite și în același timp le educă voința de a-și înlătura lipsurile.

Îată cum s-a procedat în mod concret. S-a stabilit în primul rînd o evidență precisă a deficiențelor ortografice — nu numai lipice, dar și individuale. Pe baza acesteia li se dau elevilor teme diferențiate asigurîndu-se totodată controlul permanent al efectuării lor. Temele individuale pun pe elevi în situația de a trata acele cazuri în care scrisul lor prezintă deficiențe și le cer să dea fundamentarea morfologică a formei corecte. Pentru creșterea atitudinii conștiente față de lipsurile proprii, li se cere să specifice în lucrările efectuate care este deficiența ortografică pentru care au primit tema individuală.

Intrucît prin acest procedeu s-a obținut în anul școlar trecut lichidarea scrierii defectuoase în proporție de peste 40 la sută, lichidare care a mers paralel cu realizarea unei atitudini conștiente a elevilor față de propriile lor lipsuri și cu sporirea conștienței lor de a le elimina, procedeul se folosește în continuare. Studiind această experiență, cabinetul pedagogic raional își propune s-o popularizeze, pentru a fi aplicată în toate școlile raionului.

Concentrînd activitatea cabinetului nostru pedagogic asupra unei probleme de bază, în rezolvarea căreia sînt atrase, prin munca lor solidară, cadrele didactice de la primele pînă la ultimele clase ale școlii de cultură generală, ne propunem să contribuim la ridicarea nivelului cunoștințelor de scriere și vorbire corectă ale elevilor ca bază a exprimării lor bogate, expresive — componentă a omului de cultură pe care trebuie să-l formeze școala noastră.

prof. VIORICA FARCAȘIU
responsabila cabinetului metodic
al raionului Lenin din Capitală
prof. MIRCEA HANDOCA

Lectură colectivă.

Cum să procedăm ?

De curînd, elevii mei din clasa a VII-a au terminat de studiat la geometrie capitolul „Cercul”. Conform programei, ar fi trebuit să studieze în continuare capitolul „Figuri asemenea”. Studiind acest capitol presupune, după cum știm cu toții, cunoașterea prealabilă a unor noțiuni de aritmetică privitoare la rapoarte și proporții. Programa de matematică pentru clasa a VII-a prevede însă, cum observă și prof. I. Cipu în articolul său „Neconcordanțe” apărut în nr. 727 al „Gazetei învățămîntului” predarea capitolului „Rapoarte și proporții” după ce începe la geometrie studierea capitolului „Figuri asemenea”.

Îată-ne deci pe noi, cei care predăm matematica la clasa a VII-a, în fața unei dileme. Dacă respectăm întocmai programa, nu putem realiza decît o predare formală a capitolului „Figuri asemenea”, întrucît elevii sînt lipsiți de cunoștințe despre rapoarte și proporții. Dacă predăm înții capitolul „Rapoarte și proporții” (folosînd în acest scop și orele afectate pentru geometrie) și abia după ce elevii își vor fi însușit cunoștințele respective trecem la predarea figurilor asemenea (folosînd și orele afectate pentru aritmetică), încălcăm programa.

Personal am ales, bineînțeles, cea de a doua variantă, care este în concordanță cu principiile pedagogice. De altfel și manualul începe capitolul „Figuri asemenea” cu afirmația: „se știe din aritmetică ce este raportul a două mărimi” — considerînd că de la sine înțeles faptul că studiul figurilor asemenea trebuie precedat de studiul rapoartelor și proporțiilor.

A ține seama de concordanța necesară între cunoștințele ce urmează a fi predate elevilor, a asigura succesiunea logică a acestor cunoștințe constituite una din cele mai însemnate cerințe ce se pun programelor de învățămînt. De aceea socotesc că programa de matematică pentru clasa a VII-a trebuie revizuită din acest punct de vedere. În ce mă privește, cred că ar fi nimerit ca la clasele V—VIII să se termine înții studierea cunoștințelor de aritmetică și abia după aceea să înceapă studiul geometriei. Asupra unor capitole de aritmetică s-ar mai putea reveni la algebră, în clasa a VIII-a.

prof. AUREL CĂPLESCU
Școala generală de 8 ani
din Lupșa de Jos, raionul
Strehaia

Excursiile tinerilor naturaliști și geografi

Ținînd seama că excursiile de studiu dau elevilor posibilități largi de a verifica în practică și de a-și consolida și largi cunoștințele predate la lecții, profesorii de la Școala generală de 8 ani din Vultureni, raionul Gherla, au organizat, în cadrul cercurilor de tineri naturaliști și geografi, câteva interesante excursii în cuprinsul regiunii Cluj.

Astfel, cu prilejul excursiei făcute în raionul Cîmpeni, elevii au putut cunoaște masivul Detunata, mureș monument al naturii din Carpații Apuseni. Profesorii care îi însoțeau le-au explicat că acest masiv, format din coloane de bazalt, străpunge straturi

le de calcar ale Munților Trascăului.

Tot în raionul Cîmpeni elevii au vizitat ghețarul de la Scărișoara, înalt de circa 20 m, cu un volum de 50.000 m³, care a început să se formeze acum 3000 de ani. La circa 20 km de Cîmpeni, spre comuna Avram Iancu, elevii au vizitat „Dealul cu melci”, format din fosilele gasteropodelor din genul „Acteonella gigantea”.

Cu prilejul unei excursii în raionul Turda au fost vizitate Cheile Turzii. De mult folos a fost această excursie în special pentru elevii clasei a VII-a, care au putut vedea îndeaproape acest fenomen geologic — o vale tinără cu versanți abrupti și vegetație unică, tăiată adînc în șisturi cris-

taline de către riul Ilășdute. În versanții abrupti ai văii elevii au vizitat numeroase peșteri.

Pe tinerii naturaliști și geografi i-a interesat mult și excursia la lacul Sic, lac dulce din Cîmpia Transilvaniei, cu vegetație veche — trestiișuri, insule plutitoare de plaur etc. și cu diferite specii de pești, ca obleși sau știuci răpitoare.

De asemenea, elevii au dovedit mult interes pentru molidul-candelabru din apropierea comunei Mureșeni Birgăului, pe care l-au cunoscut cu prilejul unei excursii în raionul Bistrița. Ei au observat că forma piramidală neobișnuită a acestui molid, înalt de 25 metri și bătrîn de peste 120 de ani,

se datorește ramurilor sale, care sînt așezate anormal. De asemenea, în raionul Aiud, la hotarul comunei Gîrbova de Sus, elevii au văzut un impunător gorun în vîrstă de peste 350 de ani, care amintește prin înfățișarea lui aspectul copacilor din pădurile seculare.

Excursiile organizate de Școala din Vultureni s-au dovedit utile și instructive, completînd cunoștințele elevilor cu date noi și interesante. Pe viitor cercurile tinerilor naturaliști și geografi și-au planificat alte asemenea excursii.

Prof. ANTON AUREL
Școala de 8 ani Vultureni, raionul Gherla

Diriginta se vorbește cu elevele ei (la Școala de 8 ani din Caraorman)

Care a fost rostul consfătuirii?

Își ridică privirile de pe filele cartului pe care îl ține în față și întinse ușor din sprincene:

— Ca să fii sinceră, nu-mi mai amintesc nimic din cuprinsul hotărârii consfătuirii raionale a cadrelor didactice din orașul nostru. Nu-mi mai amintesc — repetă ca pentru sine tovarăsa Georgeta Protesoiu, directoarea Școlii medii nr. 3 din Ploiești. Dar măsurile stabilite acolo sigur că se îndeplinesc, completează dinșa — de astă dată, hotărât lucru, pentru mine. Doar că nu am prevăzut în planul de muncă al școlii un punct în care să spunem că „vom îndeplini hotărârile consfătuirii din septembrie”. Atât.

— Și dacă ați fi prevăzut acest punct, ce ați fi avut de îndeplinit până la ora aceasta?

— Nu, nu-mi mai amintesc ce cuprindea hotărârea. V-am spus doar. Să văd, aveam eu notat într-un carnet...

Caută carnetul, apoi caută și cartă în el...

La Școala de 8 ani nr. 15, o scenă asemănătoare.

— Să mă concentrez bine. Ce-a cuprins acea rezoluție?... Nu, nu, oricât aș încerca, nu-mi amintesc — capitulează în cele din urmă tovarășul Vincențiu Casapu, directorul școlii.

— Dar brigada care spuneți că a venit în control de la secția de învățământ a orașului...

— Nici ea nu ne-a întrebat cum ducem la îndeplinire măsurile hotărârite la consfătuirea din septembrie.

Iată-ne și în biroul șefului secției de învățământ a orașului Ploiești.

Trecându-și încet mâna peste frunte, ca și când ar vrea să alunge noul preocupărilor multiple ce au năvălit pe capul lui încă de dimineață, tovarășul Octav Andreescu, ne asigură că și în acest an consfătuirea raională a cadrelor didactice a fost rodnică.

— Și referatul nostru — ne spune dînsul — și dezbaterile au ridicat o seamă de probleme ale muncii educative ce se cer rezolvate, astfel încât rezultatele strădanțiilor pe acest tărîm să fie din ce în ce mai bune.

— Dacă s-au ridicat probleme, desigur s-au dat și soluții de îndreptare a neajunsurilor, s-au recomandat măsuri concrete.

— Firește, s-au făcut și propuneri de îmbunătățire a muncii, s-au stabilit unele măsuri.

— De pildă, ce propuneri, ce măsuri?

Tovarășul inspector stă și se gîndește. Apoi zîmbește încurcat. Îi vine cam greu să-și aducă aminte de probleme s-au discutat într-o ședință, cu două luni în urmă, și ce măsuri anume s-au stabilit. Două luni de zile... Dosarul cu documentele consfătuirii, scos după o oarecare căutare de undeva, dintr-un serlar, îi vine însă în ajutor.

Cităm din planul de măsuri:

„...conducerile școlilor își vor organiza activitatea prin măsuri ca: întocmirea planurilor generale de muncă, a planurilor calendaristice și a tuturor documentelor în conformitate cu...”, „conducerile de școli vor lua măsuri ca toate cadrele didactice să cunoască conținutul programelor școlare, al manualelor și al ultimelor instrucțiuni ale Ministerului. Învățămîntului în legătură cu desfășurarea muncii instructiv-educative în noul an școlar”, „conducerile de școli vor lua măsuri pentru procurarea, confecționarea și îmbunătățirea folosirii materialului didactic în orele de predare”, „se vor întocmi orare pedagogice”, „se va continua lupta împotriva mediocrității”, „se va pune accent deosebit pe pregătirea judicioasă a cadrelor didactice pentru lecție”, „sistemul de notare va fi folosit ca un mijloc educativ” ș.a.m.d.

Ne interesăm cum se îndeplinesc toate acestea.

— Da, ele se realizează în fiecare școală — ne spune tov. Andreescu. Directorii de școli au avut grijă ca învățătorii și profesorii să-și alcătuiască planurile calendaristice, să fie întocmit orarul (numai că el — eternă poveste — nu prea poate fi chiar atât de pedagogic cît scriam noi în hotărâre, pentru că, știți dv., condițiile muncii cu o populație școlară atât de numeroasă). Și conducerile școlilor și noi avem în vedere îmbunătățirea permanentă a situației la învățatură a elevilor și, bineînțeles, pentru aceasta buna pregătire a profesorilor pentru lecție. Cit despre sistemul de notare, el este desigur folosit și ca un mijloc de educație...

— Observăm însă că asemenea probleme stau permanent și an de an, în mod firesc, în atenția directorilor de școală, a cadrelor didactice, acestea fiind obligații curente ale muncii lor.

— Cam așa este, recunoaște tovarășul Andreescu. Prevederile sînt „universal valabile”, ca să mă folosesc de un termen foarte uzitat. Dar ele se traduc în viață. Vă asigur și, eu să vă convingeți, mergeți și în școală.

Bună idee. Numai că acolo, ca și la secția de învățământ, după cum ați văzut, „măsurile” stabilite la consfătuirea din septembrie se îndeplinesc nu din preocuparea de a da toată atenția hotărîrilor ce se iau, ci pentru că ele — formulate în grabă, după o fugară cîntărire a faptelor și fenomenelor din viața școlară ploieșteană — sînt, cum bine remarca tov. Andreescu, generale, aplicabile ori-cînd și în orice școală. Și, ca atare, se îndeplinesc mai ales în virtutea obligațiilor elementare ale activității pe tărîmul învățămîntului.

Dar care a fost rostul consfătuirii, dacă nu acela de a lua măsuri concrete care să ajute efectiv școlilor?

MĂSURI EFICIENTE pentru o bună frecvență a elevilor

Ca în fiecare dimineață, și acum elevii sînt prezenți la locul de învățare. A venit la timp chiar și Vasile Partenie, care pînă mai zilele trecute se lăsa așteptat. Îndată s-a și auzit dinspre șosea zgomotul cunoscut al camionului. În câteva clipe „nea Toma”, șoferul, l-a oprit în fața copiilor.

— Hai, urcați-vă repede, să nu întârziati — le-a strigat el vesel, de la fereastra cabinei.

Cît ai bate din palme au fost toți sus și camionul a pornit grăbit pe șosea.

Din satul Spătăreasa pînă în comuna Ciorăști, unde se află școala, sînt mai bine de șase kilometri. La Codrești, la jumătatea drumului, camionul s-a oprit din nou, să încarce alt grup de elevi. Cu câteva minute înainte de a începe cursurile, „nea Toma” cu pasagerii săi a fost în fața școlii. În același timp au sosit cu căruțele elevii din alte două sate ce aparțin comunei Ciorăști.

Curînd a început prima oră de curs. În toate clasele erau prezenți toți elevii.

Spre deosebire de anul școlar trecut, cînd frecvența elevilor Școlii generale de 8 ani din Ciorăști era destul de scăzută, anul acesta, chiar din primele zile de cursuri, situația s-a îmbunătățit mult. Cum a izbutit colectivul didactic să asigure această îmbunătățire?

În primul rînd datorită faptului că s-a organizat transportul în comun al elevilor din satele mai îndepărtate. Aceștia erau, de fapt, elevii care aveau în anii trecuți o frecvență neregulată.

În această privință școala a primit un ajutor însemnat din partea raionului Rîmnicu-Sărat, care i-a pus la dispoziție mijloacele pentru asigurarea transportului în comun a elevilor la școală. Acum, zeci și zeci de elevi care înainte trebuiau să parcurgă pe jos, pe vreme bună sau rea, o distanță destul de mare, vin la școală cu camionul sau căruța.

Trebuie spus că secția de învățământ a raionului Rîmnicu-Sărat a pus asemenea mijloace de transport în comun și la dispoziția altor școli din raion și că, de altfel, preocuparea ei pentru asigurarea unei frecvențe bune în cele 158 de unități școlare cite numără raionul nu se mărginește numai la aceasta. Înscriind problema frecvenței printre obiectivele princi-

pale ale activității sale, secția a luat, pe baza experienței acumulate anterior și în funcție de specificul școlilor, și alte măsuri, care au fost puse în aplicare de la începutul anului școlar. O convorbire cu inspectorul Constantin Popa ne-a dat prilejul să aflăm care sînt aceste măsuri.

În raionul nostru — ne-a spus tov. Popa — sînt mulți elevi care locuiesc în regiune de munte. În anii trecuți aceștia au avut o frecvență slabă, pentru că aveau de parcurs pînă la școlile respective distanțe mari (casele sînt împrăștiate pe văi și pe dealuri), pe drumuri accidentate. În asemenea condiții nu se putea organiza nici transportul în comun. Pentru a rezolva problema, ne-am îngrijit de o cit mai rațională repartizare teritorială a noilor construcții școlare. Cele 7 școli noi de 8 ani construite în ultimii doi ani au fost amplasate în special în locurile mai depărtate (de pildă, în satele Alexandru Odobescu de Jos, Cornet, Seci etc.). Extinderea rețelei școlare și repartizarea teritorială judicioasă a școlilor a contribuit în mare măsură, cum era și firesc, la îmbunătățirea frecvenței.

În același timp, ne-am îngrijit de mărirea capacității internatelor școlare din raion și de buna lor funcționare. De exemplu, internatul Școlii medii din comuna Dumitrești a fost complet renovat, mărindu-se considerabil numărul locurilor. Au fost confecționate paturi noi, mese noi, cantina a fost aprovizionată din vreme cu toate cele necesare. Acest lucru a făcut posibil ca mulți elevi care înainte trebuiau să parcurgă pe jos cîteva kilometri pînă la școală să locuiască acum în internat și să lichideze astfel definitiv cu absențele.

Dar existau înainte și cazuri în care, deși elevii locuiau foarte aproape de școală, aveau totuși o frecvență neregulată. Pentru a îndrepta situația și în aceste cazuri am intensificat mult munca de lămurire în rîndurile părinților. Avînd sprijinul Comitetului executiv al Sfatului popular raional, secția noastră a luat legătura cu sfaturile populare comunale, antrenîndu-le în desfășurarea acestei acțiuni. În comuna Voetin, bunăoară, președintele sfatului popular cunoaște îndeaproape evidența frecvenței elevilor, ca și numele celor care absentează. Împreună

cu inspectorul care răspunde de această comună, cu directorul școlii și colectivul ei didactic, el vizitează la domiciliu pe părinții elevilor care lipsesc, lămurindu-i asupra necesității de a-și trimite copiii regulat la școală. Colaborarea strînsă între secția de învățământ și sfatul popular comunal a dus la scăderea simțitoare a absențelor în comuna Voetin.

În general secția de învățământ se preocupă îndeaproape de întărirea muncii în rîndurile părinților. Pe această linie ea organizează regulat, o dată sau de două ori pe lună, în cadrul căminelor culturale, conferințe pe teme școlare, expuse de profesori cu experiență. Lămurindu-i pe părinți asupra unor importante probleme ale creșterii copiilor lor, aceste conferințe îi fac să înțeleagă și mai bine necesitatea de a-i trimite regulat la școală. Iată cîteva din temele conferințelor ținute pînă acum: «La ce duc absențele», «Regimul zilnic al elevilor», «Cum trebuie să-i supravegheze părinții pe elevi» etc.

Utile s-au dovedit și întîlnirile dintre învățători, profesori și părinți în cadrul punctelor de convorbire organizate în fiecare comună pe grupe de case, cu prilejul cărora se discută și problema frecvenței elevilor.

Secția de învățământ se îngrijește și de felul cum se desfășoară vizitele cadrelor didactice la domiciliul părinților, de felul cum sînt îndrumați aceștia de către învățătorii și profesorii, urmărește eficiența vizitelor făcute. Acest lucru a făcut ca părinții să se preocupe pe zi ce trece mai mult de problemele școlii, să privească cu mai mult spirit de răspundere frecvența regulată a copiilor la cursuri.

Nu puțină grijă acordă inspectorii secției și creării unor condiții cit mai bune de învățatură în fiecare școală. Anul trecut și mai ales în anul acesta au căutat ca școlile să fie înzestrate cu tot mobilierul necesar, să fie curate, frumoase pavoazate, pentru ca elevii să vină cu plăcere la lecții.

Faptul că în majoritatea școlilor din raion frecvența s-a îmbunătățit simțitor dovedește că măsurile luate de secția de învățământ a raionului Rîmnicu-Sărat sînt eficiente, că preocuparea pe care o manifestă pe această linie dă rezultate bune.

M. ROBEA

Agronomii de mîine.

Mai multă răspundere

Deși au trecut aproape două luni de la încheierea vacanței de vară, cei 2.100.000 de pionieri și școlari care au colindat în timpul acestei vacanțe munții, câmpiile, orașele și satele patriei, deschizând aidoma unor stăpîni porțile uzinelor, gospodăriilor agricole colective și de stat, ale muzeelor și expozițiilor nu se mai satură depășindu-și amintirile. Povestesc despre viața frumoasă din taberele de odihnă, sportive sau internaționale, despre excursiile organizate în Capitală sau pe litoral, în cele mai interesante locuri din țară. Cei care au fost de pildă în taberele de la Rucăr și Păuleasca, regiunea Argeș, cei de la Buzila și Tușnadul de Sus, regiunea Brașov, cei de la Colibița, regiunea Cluj, de la Virtejul, regiunea București și din multe alte locuri își aduc cu drag aminte de minunatele cearuri petrecute aici.

Mari și mici, copiii au simțit cu toții din plin grija și dragostea părintească a partidului, a statului nostru democrat-popular pentru viața și sănătatea lor. Aerul ozonat al pădurilor de brazi sau cura heliomarină, excursiile, drumetia pe șoselele și poteciile insorite ale patriei i-au făcut mai veseli, mai puternici, mai încrezători în forțele lor, mai setoși de lumina științei de carte.

Și e firesc să fie așa, căci către acestea au tins majoritatea celor peste 80.000 de învățători și profesori care, în această vară, au îndrumat pașii copiilor în excursii și drumetii, în acțiuni culturale-educative și sportive de neuitat. Mulți din ei s-au străduit să amenajeze bine taberele, să folosească din plin zestrea lor, să le gospodărească așa ca pretutindeni să domnească ordinea și curățenia, lumina și aerul curat, frumosul.

În general, profesorii și învățătorii și-au pus toată priceperea și pasiunea lor de pedagogi în organizarea acțiunilor de vară, astfel încît copiii să poată cunoaște îndeaproape frumusețile și bogățiile patriei socialiste, importanțele ei obiective industriale, agricole și culturale, monumentele ei istorice. Elevii care au vizitat Capitala, de exemplu, nu vor uita dragostea cu care profesorii-ghizi bucureșteni și-au dăruit cunoștințele pentru a-i face să înțeleagă mai bine cele văzute la Muzeul de istorie a P.M.R., la Muzeul de istorie naturală „Gr. Antipa”, în expozițiile de arte plastice, nu vor uita atenția, grija cu care le-au condus pașii pe străzile și prin parcurile Bucureștiului.

Vorbind despre bucuriile trăite de copii la munte sau la mare, jurnalele de tabără reflectă cu prisosință munca devotată și competentă, plină de răspundere a celor mai mulți profesori și învățători care s-au aflat în timpul vacanței în mijlocul copiilor fie ca directori de tabără, fie ca instructori de pionieri. Aceștia au știut să facă din informările politice pe teme interne și internaționale, din împlinirile cu activiști de partid și de stat, din concursurile artistice și sportive, din focurile de tabără etc. puternice mijloace care au contribuit la educarea copiilor în spiritul dragostei față de patria socialistă, al devotamentului neclintit față de Partidul Muncitoresc Român. Conștiința datoriei împlinite îi face pe acești profesori și învățători să-și amintească cu drag de zilele petrecute în vacanță și să se gîndească la noi măsuri, la noi metode și procedee, pentru ca viitoarea vacanță de vară a copiilor să fie mai plăcută și mai interesantă, mai plină de conținut educativ. Planurile lor frumoase vor fi larg sprijinite, ca și în acest an, de organele de partid și de stat, de organele U.T.M.

Bine ar fi fost dacă toți învățătorii și profesorii antrenau în acțiunile de vară ar fi putut trăi a-

cum bucuria muncii împlinite. Însă printre cadrele didactice care au lucrat în timpul verii în mijlocul copiilor au fost unele care nu s-au preocupat de educarea elevilor, reducînd contribuția lor în tabără doar la prezența fizică. Acestea nu s-au străduit să organizeze acțiuni interesante, atrăgătoare, care să-i reconforteze pe copii, să îmbogățească rezultatele educative realizate în timpul anului școlar, acțiuni din care să izvorască preocupări și năzuințe nobile, care să înaripeze mințile și inimile copiilor, să le dezvolte dragostea pentru știință și literatură, să le deschidă perspectiva unui înalt ideal de viață și de muncă. Învățătorii și profesorii care au lucrat în taberele de la Vărădia și Poneasa din regiunea Banat, de exemplu, ignorînd rolul pe care îl are lectura în viața copiilor, ca și sarcinile ce le reveneau în îndrumarea acestei lecturi, nu au manifestat nici un interes față de fondul bibliotecii, față de cărțile care circulau printre copii. De asemenea, temele alese pentru convorbirile politice la tabăra de la Păuliș, regiunea Banat, nu dovedeau grija ca ele să corespundă nivelului de înțelegere și de pregătire a elevilor, să aibă o eficiență educativă. La tabăra de la Valea Miniș elevii au primit chiar informări greșite din partea instructorilor, aceasta prezentîndu-se la convorbiri complet nepregătite.

Secțiile de învățămînt ale raioanelor Lipova și Bozovici din regiunea Banat nu au luat măsuri pentru prevenirea unor asemenea lipsuri în taberele de care răspundeau. Lăsînd totul în seama organelor raionale U.T.M., unii inspectori de la aceste secții au considerat că nici nu trebuie să viziteze taberele, să se ocupe de conținutul muncii de aici. Cu deosebire condamnable este faptul că unele cadre didactice au dovedit o comportare cu totul necorespunzătoare atît în relațiile cu elevii, cit și în relațiile dintre ele însele. Astfel, maestrul instructor Gheorghe Ștefan, de la Școala medie nr. 8 din București, în excursia organizată la Rinca, regiunea Oltenia, a dovedit lipsă de respect față de elevii care i se încredințaseră, lipsă de demnitate în fața acestora.

Directorul Nicolae Dobrescu de la Centrul școlar profesional de construcții-montaj al Direcției generale construcții-montaj a Sfatului popular al Capitalei a tratat cu ușurință importanta sarcină de a selecționa cadre pentru munca în tabără. În loc să recruteze pentru această muncă educativă cadre cu o bună experiență pedagogică, cu o ținută și comportare corespunzătoare, a trimis în tabăra de la Novaci, regiunea Oltenia, pe instructorii de practică Gh. Ștefănescu, Victor Macri și Anton Constantin și pe pedagogii Gavril Sirbu și Gabriela Georgescu, care au avut grave abateri de la morală, oferind elevilor un exemplu cu totul dăunător. Directorul Școlii medii din Novaci, D. Melencu, care a avut funcția de director, educativ la această tabără, a neglijat organizarea și desfășurarea muncii educative, a tratat cu indiferență lipsurile în comportarea instructorilor.

Maistrul instructor Grigore V. Grigore, de la Școala profesională de ucenici de pe lângă Uzinele de mașini electrice din București în tabăra de la Lunca Bradului, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, s-a dovedit incompetent în munca de educație și străin de morală noastră socialistă în relațiile cu elevii. Lungu Viorel, directorul școlii de la care provenea Grigore V. Grigore, deși prezent în tabără în calitate de instructor, nu a luat atitudine față de comportarea nedemnă a acestuia, nu a ținut seama de in-

dignarea colectivului de elevi și de instructori.

Au fost și învățători și profesori care au mers pînă acolo cu lipsa lor de răspundere încît nu s-au preocupat nici să asigure, nici să apere sănătatea copiilor.

Față de asemenea oameni — de fapt puțini la număr — lipsiți de răspundere în îndeplinirea înaltei sarcini încredințate, de cel mai elementar simț de omenie, opinia sănătoasă a cadrelor didactice manifestă intransigență, o totală dezaprobare. Faptele lor trebuie larg discutate la nivelul raioanelor cărora le aparțin, de masa învățătorilor și profesorilor care și-au pus în slujba educării tinerelor generații în spirit comunist toată viața, toată priceperea și puterea lor de muncă. Abaterile lor grave, sancționate de Ministerul Învățămîntului, trebuie să fie analizate cu toată seriozitatea, ele arătînd că directorii de școli, organele de învățămînt regionale, raionale și orășenești au obligația de a da mai multă atenție felului cum recrutează pe cei ce vor desfășura acțiunile de vară cu copiii, profilului moral al acestora, pregătirii lor pedagogice și politice.

Rezultatele educative deosebit de valoroase ce s-au obținut în majoritatea taberelor din țară, în organizarea și desfășurarea celor mai multe excursii și drumetii, arată că există imense posibilități ca acțiunile culturale-educative și sportive din timpul verii să se desfășoare pretutindeni cu o bogată eficiență educativă. Muncind cu seriozitate, cu mai mult simț de răspundere, vom putea valorifica din plin toate aceste posibilități.

Sanționarea unor cadre didactice care au comis abateri în taberele

de pionieri și școlari din vara anului 1933

Prin ordinul ministrului învățămîntului nr. 3565 se sancționează cu „mustrare scrisă cu avertisment” următoarele cadre didactice:

— **D. Melencu**, directorul Școlii medii din comuna Novaci, regiunea Oltenia, pentru lipsă de răspundere față de buna organizare și funcționare a taberei de pionieri și școlari din Novaci, la care a funcționat ca director educativ;

— **Gheorghe Ștefan**, maistrul la Școala medie nr. 8 din București, pentru lipsă de răspundere față de educația elevilor încredințați în excursia efectuată la Rinca și pentru comportarea nedemnă avută cu această ocazie.

Prin ordinul ministrului învățămîntului nr. 3359 se sancționează cu „mustrare scrisă cu avertisment” personalul didactic de la Centrul școlar profesional de construcții montaj al Direcției generale construcții montaj a Sfatului popular al Capitalei, după cum urmează:

— **Nicolae Dobrescu**, director, pentru lipsa de răspundere în selecționarea cadrelor destinate muncii în tabere și pentru neluarea de măsuri față de cei care nu se încadrau în prevederile regulamentului de funcționare a taberelor;

— **Gheorghe Ștefănescu**, instructor de practică, **Victor Macri**, instructor de practică, **Constantin Anton**, instructor de practică, **Gavril Sirbu**, pedagog, **Gabriela Georgescu**, pedagog — toți pentru încălcarea regulamentului de organizare și funcționare a taberelor, pentru grave abateri de la morală săvîrșite în tabăra de la Novaci, regiunea Oltenia.

Prin ordinul ministrului învățămîntului nr. 3358 se sancționează cu „mustrare scrisă cu avertisment” **Lungu Viorel**, directorul Școlii profesionale de ucenici de pe lângă Uzinele de mașini electrice din București pentru atitudine conciliantă, neprincipială, față de comportarea nedemnă a maestrului instructor Grigore V. Grigore în tabăra de la Lunca Bradului, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară.

Prin ordinul ministrului învățămîntului nr. 3357 se sancționează cu „desfacerea contractului de muncă” instructorul de practică **Grigore V. Grigore** de la Școala profesională de ucenici de pe lângă Uzinele de mașini electrice din București pentru necorespunzătoare în muncă, în temeiul dispozițiilor articolului 20, litera d din Codul Muncii, pentru atitudine neprincipială avută față de elevii în tabăra de la Lunca Bradului.

LEGĂTURĂ STRÎNSĂ CU PĂRINȚII

Încă din primele săptămîni de cursuri diriginții și învățătorii de la școala noastră — Școala de 8 ani nr. 64 din București — au chemat pe părinți la școală, cu care ocazie le-au arătat principalele sarcini care stau în fața familiei în anul școlar, care a început, cum trebuie să țină ea legătura cu școala și mai ales cum trebuie să sprijine munca acesteia. Alegerea comitetelor de părinți pe clase a constituit de asemenea un bun prilej de a arăta părinților acțiunile pe care și le propun învățătorii și diriginții și în care au nevoie de sprijinul părinților.

Anul acesta ne-am oprit mai mult asupra organizării lectoratelor cu părinții. Din experiența trecută am ajuns la concluzia că dau rezultate mai bune lectoratele cu părinții pe grupe de clase paralele, avînd o tematică ce ține seama de specificul muncii cu elevii de o anumită vîrstă. Ca urmare, am organizat patru lectorate ce au loc lunar: pentru clasele I și a II-a, pentru clasele a III-a și a IV-a, pentru clasa a V-a și pentru clasele a VI-a și a VII-a. La clasele mai mici ne-am propus să discutăm în primul trimestru despre puterea exemplului părinților în educarea copiilor, despre educarea voinei la copii, despre modul cum trebuie să primească familia sfaturile învățătorilor privind educația și instrucția copilului. La clasele mai mari vom discuta despre prietenii copilului, despre

jocurile acestuia, despre căile care trebuie folosite în familie pentru a educa la copii cinstea, modestia, respectul față de om. Expunerile sînt prezentate de cadre competente, care caută să le asigure un conținut bogat și o formă atractivă.

Ne gîndim la organizarea pe viitor și a unor discuții la care să fie invitați părinții și medicii pediatri, la organizarea de simpozioane privind educația copilului în familie, la prezentarea unor filme pe teme ce interesează familia în munca ei educativă etc.

Încercăm să extindem metoda experimentală anul trecut la una din școlile din Capitală — și anume, organizarea unor lectorate la întreprinderile în care lucrează majoritatea celor ce au copii în școala noastră. În acest an am organizat asemenea acțiuni la întreprinderile „Electronica” și „Solex”. Bineînțeles, în cadrul unor asemenea lectorate nu repetăm expunerile ce se prezintă în școală, dar tematica generală se referă tot la educația copilului în familie. Folosind exemple concrete abordăm teme ca „Exigența familiei față de copil”, „Succesul în muncă al părinților, cel mai bun exemplu în educația copilului”, „Anturajul copilului, o grijă importantă a familiei”, „Organizarea timpului liber al copilului în familie” și altele. Unele din aceste expuneri

vor fi prezentate prin stațiile de amplificare ale întreprinderilor.

Toți învățătorii și diriginții din școala noastră și-au fixat zile de convorbiri cu părinții (o dată pe săptămîină) după orele de lucru. De asemenea, s-a amenajat în școală o „cameră a părinților”, pentru ca ei să nu aștepte pe culoare sau în curtea școlii, ori să circule prin săli în căutarea învățătorului sau dirigințelii cu care doresc să stea de vorbă.

O grijă deosebită am acordat și lectoratelor pentru părinții elevilor din internatul școlii. Temele acestor lectorate diferă oarecum de cele arătate mai sus. Ne-am propus să discutăm cu părinții elevilor interni mai mult despre felul cum să organizeze timpul liber al elevilor în zilele de sîmbătă (după-amiază) și duminică, pe care aceștia și le petrec acasă, despre felul cum să urmărească activitatea copiilor în timpul săptămîinii, rezultatele obținute de ei la învățatură, cum să colaboreze cu învățătorii, diriginții, educatorii pentru a cunoaște viața copilului în tot timpul săptămîinii, sub toate aspectele ei.

Desigur că acesta e doar un început al activității cu părinții. Activitatea de zi cu zi în școală ne va sugera și alte forme ale colaborării dintre școală și familie care vor duce la îmbunătățirea rezultatelor instructiv-educative.

Prof. I. MJLEA
directorul Școlii de 8 ani nr. 64
București

In pofida acestei toamne prelungite numeroși copii merg zilnic la patinoar.

Începuturi sportive într-un nou complex școlar

Cu puțin timp în urmă a fost inaugurat la Suceava un complex școlar care pregătește viitori muncitori și tehnicieni în domeniile petrol-chimie și exploatare forestieră. Celor aproape 1000 de elevi ai acestui complex școlar le sint asigurate condiții dintre cele mai bune pentru studiul teoretic și practic, precum și pentru activitatea cultural-sportivă.

Încă de la începutul funcționării complexului s-au amenajat, cu sprijinul organizației U.T.M., terenuri pentru practicarea baschetului, handbalului și voleiului. Este în curs de finisare și mica bază pentru atletism cu sectoare de aruncări, sărituri și alergări. Întrucât timpul este favorabil, orelle de educație fizică și de activități sportive continuă să se desfășoare, în aer liber, pe aceste terenuri. În perioada de iarnă activitățile sportive vor avea loc în cele două săli amenajate în școală, dar mai ales în sala sporturilor, aflată în vecinătate.

Ca urmare a preocupării profesorilor de educație fizică, toți elevii complexului școlar au trecut probe speciale de control în vederea selecționării elementelor dotate pentru atletism, baschet, handbal și volei. Această acțiune

s-a dovedit deosebit de rodnică, fiind descoperiți în special mulți elevi cu cunoștințe în domeniul handbalului. După o prealabilă pregătire, lotul de handbal al complexului școlar va participa la competiții oficiale.

Un fapt care contribuie la succesul activității sportive din cadrul complexului școlar o constituie buna înzestrare a acestuia cu materiale și echipament sportiv: blocstarturi, prăjini metalice, bare fixe și inele, cal cu minere și aparate pentru sărituri, paralele inegale etc.

Folosind din plin condițiile create, profesorii de educație fizică își propun să-i antreneze pe elevi în numeroase activități sportive și în primul rând la concursul pentru insigna de poli-sportiv. Listele de participanți la acest concurs au și fost întocmite, iar o bună parte dintre elevi au luat de pe acum startul în diferite probe. După acest concurs, la ordinea zilei se vor afla

întrecerile din cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului. Există amatori pentru aproape toate cele 14 ramuri sportive incluse în regulamentul competiției. În sfârșit elevii complexului școlar vor lua parte la campionatele republicane școlare, cea mai importantă competiție rezervată tineretului școlar, care, după cum se știe, anul acesta se va desfășura ca parte integrantă a primei ediții a Spartachiadei republicane, competiție de mare amploare închinată celei de a 20-a aniversări a eliberării patriei.

Se vede deci că există perspective pentru desfășurarea unei activități sportive bogate, menită să completeze armonios principală îndeletnicire a elevilor. Lucru firesc, acolo unde trei factori — entuziasmul elevilor, priceperea profesorilor și înțelegerea conducerii școlii — și-au dat mina pentru a face o treabă bună.

T. STAMA

Filme pentru copii

Pe ecranele din întreaga țară rulează în aceste săptămâni o serie de filme pe care învățătorii și diriginții le pot recomanda spre vizionare elevilor. Iată titlurile unora din aceste filme, precum și câteva rânduri despre conținutul lor:

Mi-am cumpărat un tată.

Acest film, producție a studioului „Maxim Gorki”, redă povestea micului Dimka Odintov, un băiețel de cinci ani care, fiind lipsit de tată, rătăcește pe străzile orașului, hotărât să-și caute singur unul.

În cele din urmă el își „cumpără” un tată în persoana strungarului Andrei. Alături de el Dimka va cunoaște, pentru scurtă vreme însă, fericirea de a avea un tată care să-i satisfacă toate dorințele și cu care să discute lucruri interesante.

Bate toba

Realizat de studioul „Mosfilm” cu prilejul celei de-a 40-a aniversări de la înființarea organizației de pionieri din U.R.S.S., acest film, a cărui acțiune se petrece în 1921, are drept erou principal pe Leonika Kazakov, un băiat de vreo 14 ani, orfan crescut de către soldații Armatei Roșii. Tinăra putere sovietică dovedește o grijă deosebită pentru educarea tinerei generații, pentru instruirea copiilor. Leonika este

trimis la Moscova la școală, este primit în primul detașament de pionieri. În lupta cu dușmanii puterii sovietice moare eroic, răpus de gloanțele lor.

Cain al XVIII-lea

Realizat în genul unui basm impletit cu elemente de actualitate, acest film, producție a studioului „Lenfilm” satirizează uneltrile așifătorilor la război, simbolizând prin regele Cain al XVIII-lea și miniștrii săi care, deținând o energie uriașă ascunsă într-un țințar miraculos, vor s-o folosească în scopuri de distrugere. În cele din urmă încercările lor criminale se întorc împotriva lor înșiși, iar uriașa forță luată de popor în mîinile sale va aduce oamenilor belșug și fericire.

Povestea pantofiorului de aur

În anul 1867, în timpul renovării altarului unei mari biserici din Cracovia, altar sculptat de renumitul maestru Wit Stwoc, s-a găsit un pantofior auriu. Acest fapt a stat la baza romanului scriitoarei poloneze Antonina Domancka „Povestea pantofiorului de aur” ecranizat în filmul cu același nume de către studiourile din R. P. Polonă. Acțiunea se petrece la Cracovia în cea de-a doua jumătate a secolului al XV-lea în timpul domniei regelui Cazimir Jagello.

În „Săptămîna economiei”

În fiecare an, între 24 și 30 noiembrie se desfășoară în întreaga țară „Săptămîna economiei”.

Prilej pentru trecerea în revistă a rezultatelor obținute în educarea maselor largi de oameni ai muncii de la orașe și sate în spiritul economisirii și al bunei gospodăririi a veniturilor personale, „Săptămîna economiei” constituie un eveniment care se bucură de o deosebită atenție și în viața școlilor, întrucît numeroși elevi — în ultima vreme din ce în ce mai mulți — sint posesori ai livretelor de economii CEC.

Bineînțeles, ceea ce este important în primul rând în rîndul școlărilor este rolul educativ al economiilor și nu volumul lor. Stimularea la elevi a spiritului de chibzuință și de economie reprezintă un aspect important al muncii de educație pe care pedagogii o desfășoară în mijlocul lor. Pregătirea viitoarelor generații de constructori ai socialismului cere cu necesitate o deosebită preocupare pentru acest aspect al muncii educative,

pentru creșterea unor oameni care atît în munca profesională cît și în viața personală să știe să chibzuiească veniturile, să cumpănească judicios cheltuielile, să lupte cu întransigență împotriva risipei.

Pentru ca acest țel să fie atins învățătorii și profesorii stimulează de pe acum la elevi dorința de a economisi, stabilind obiective utile și atractive cărora le subordonează acțiunea de economisire. Așa, de pildă, la numeroase școli, folosindu-se economiile adunate în răstimpul unui an școlar, s-au organizat interesante excursii pe meleagurile patriei. Alte ori elevii sint povățuiți să folosească economiile pentru a-și cumpăra diverse obiecte personale — cărți, aparate de fotografiat etc.

Astfel, colaborînd cu lucrătorii Casei de Economii și Consemnațiuni, învățătorii și profesorii desfășoară o activitate din ce în ce mai susținută, cuprinzînd în acțiunea de economisire zeci și zeci de mii de elevi.

CORESpondența

Săptămîna aceasta poșta a fost bogată în informații privind munca oamenilor din învățămînt pentru instruirea și educarea elevilor.

„O consfătuire fructuoasă” se intitulează corespondența profesorului Vasile N. Uță, de la Școala medie nr. 1 din Rîmnicu Sărat, care relatează despre consfătuirea inspectorilor metodisti și a responsabililor de cercuri pedagogice din regiunea Ploiești. Participanții la această consfătuire, scrie tov. Uță, au ascultat cu mult interes referatul cu tema „Organizarea, conținutul și metodică muncii în cercurile pedagogice” și au purtat discuții largi pe această temă, realizînd un bogat schimb de experiență. Bunăoară, i-a interesat mult pe cei de față experiența cercurilor pedagogice din raionul Tirgoviște, care invită la ședințele lor personalități din domeniul științei, culturii și artei, ceea ce face ca dezbaterile din cercuri să fie deosebit de vii și instructive.

Popularizînd numeroase procedee bune de muncă — se ne încheiere corespondentul nostru — consfătuirea J contribuit la îmbunătățirea activității cercurilor pedagogice din întreaga regiune Ploiești.

Într-o interesantă corespondență, profesoara Aurora Bodnariu de la Școala medie din Aiud ne vorbește pe larg despre o excursie documentară organizată recent din inițiativa comisiei metodice a profesorilor de limba și literatura română de la școala respectivă. Cu prilejul acestei excursii, la care au participat numeroși profesori și elevi, au fost vizitate casele memoriale Ion Pop Reteganul, George Coșbuc și Liviu Rebreanu.

Primul popas — ne scrie tovarășa Bodnariu — l-am făcut în comuna Reteag, unde am vizitat casa în care a trăit învățătorul folclorist Ion Pop Reteganul. Apoi ne-am oprit în fosta comună Hordou, astăzi comuna George Coșbuc, la casa „poetului țărăniimii”, unde am privit cu atenție nenumăratele obiecte expuse. Ultimul popas l-am făcut la Prislop, unde fiecare piatră, fiecare casă poartă amintirea lui Liviu Rebreanu. Am stat mult de vorbă cu oamenii din sat. Am văzut numeroase documente și ne-am putut forma o imagine mai completă asupra personalității scriitorului.

Atît pentru profesori cît și pentru elevi excursia a fost deosebit de utilă. După încheierea ei în școală a avut loc un simpozion literar, în cadrul căruia participanții la excursie au împărtășit tuturor elevilor impresiile culese.

Colectivul didactic din școlile orașului Deva — ne scrie corespondentul nostru Petre Jurcune — se preocupă mai mult în acest an școlar de educarea sanitară a elevilor. În acest scop sint folosite, printre alte mijloace, și filmele. Astfel, de curînd au fost prezentate elevilor filmele „5 minute de igienă” și „Elevul, școala și regulile sanitare”. Apoi au avut loc discuții pe marginea filmelor, ca și discuții privind modul cum se respectă în școală regulile igienice și sanitare.

Corespondentul nostru Val. Bența din Huși ne anunță că elevii școlii medii „Mihail Kogălniceanu” din localitate au primit de curînd în dar un nou local de școală, cu 16 săli de clasă, cu un laborator de fizică și chimie și o bibliotecă mare.

Mulțumind partidului pentru frumosul dar, elevii s-au angajat ca în acest an școlar să obțină numai note bune și foarte bune la învățătură.

M. R.

Bibliografie

A apărut REVISTA DE PEDAGOGIE, nr. 10, octombrie 1963. În sumar:

Stanciu Stoian: Pedagogia și cibernetica.

Paul Popescu-Neveanu: Rezultate și constatări noi cu privire la experimentarea predării de către mai mulți profesori la clasele I-IV.

Stefana Năstăsescu: Mijloace educative folosite la orele de dirigenție în scopul îndrumării procesului de autoeducație la elevi.

Petre Pufan și Margareta Bontas: Cercetări asupra formării deprinderilor de învățare.

Vasile Cărăbăș: Învățămîntul din județul Gorj la sfîrșitul secolului al XVIII-lea și în prima jumătate a secolului al XIX-lea.

Valer Popa și Grigore Pop: Cu privire la formarea concepției științifice despre lume la elevii din școala medie.

Dorina Dimoflache: Munca la clasă în primele săptămîni de școală. Constanța Sorik: Consfătuirea cu privire la școala de 8 ani.

Constantin Peștisanu: Construcțiile școlare în atenția U.N.E.S.C.O. Carp Grecanu: Unele probleme ale muncii de cercetare pedagogică din R.D.G.

Chiriachi Apostol: „Cartea educatoare”. M. B.: „Psihologia în U.R.S.S.”.